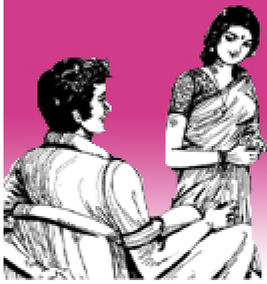

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

కొత్త ఆఫీసు. కొత్త ఉద్యోగం కొత్త బాధ్యతలు. వెళ్ళగానే పని వత్తిడిలో ఇరుక్కుపోయాడు హేమంత్.

ప్రభుత్వానికి, రాజకీయనాయకులకి, కరప్షన్ అలవాటుపడిన సబార్డినేట్స్‌కి ఎంత దగ్గరగా వెళ్ళాడో అర్ధమవుతున్నది హేమంత్‌కి.

చాలా అసహనంగా వుంది.

పిచ్చి కోపంగానూ వుంది.

అసలు అవన్నీ జీర్ణించుకోవడానికే బోల్డంత సమయం పట్టేలా వుంది. పనితో, క్రిందవారితో, పైవారితో సతమతమైపోతున్నాడు.

సెలక్షన్ వచ్చినప్పటి ఆనందం లేదిప్పుడు.

అక్కడ ఒక ఇంజనీరుగా ఒక బ్రిడ్జినో, కాజ్‌వేనో ఏక్విడెక్ట్‌నో, ఫ్లయ్‌ఓవర్‌నో అండర్ బ్రిడ్జినో డిజైన్ చేస్తున్నప్పుడు కలిగే ఆనందం కలగడం లేదిప్పుడు.

వర్క్ ఫీల్డ్‌లో సరేసరి. అక్కడ కూడా చాలా అవకతవకలున్నాయి. అవినీతి వున్న చోటల్లా అవి ప్రదర్శితమవుతూనే వుంటాయి.

రోజంతా ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ పనిచేసి ఏ అర్ధరాత్రికో పడుకున్నప్పుడు వరూధిని గుర్తొస్తుంది. ఒక పిల్ల తెమ్మెరలా.

ఫోను చేద్దామనుకుంటుండగానే నిద్రముంచుకొస్తుంది. తెల్లవారుతూనే ఏ ఛోటా మోటా రాజకీయ నాయకుడి నుండో ఫోన్‌కాల్స్.

'ఆ ఫైలు మీద సంతకం పెట్టు, ఈ ఫైలు మీద పెట్టకు' అని.

మళ్ళీ పరుగులు.

ఆ రోజు ఎలాగైనా వరూధినికి ఒక ఉత్తరం రాయాలని కూర్చున్నాడు, హేమంత్ రిసీవర్ని తీసి క్రిందపెట్టి.

అప్పుడే సరిగ్గా వరూధిని అతని నెంబరు సంపాదించి పదేపదే కాల్స్ చేస్తున్న సంగతి అతనికి ఎంతమాత్రం తెలియదు.

❦❦❦

వరూధిని ఆఫీసు నుండి వస్తూనే గుమ్మం ముందున్న చెప్పుల్ని చూసి ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడింది.

అవి ఒక రంగంటూ లేకుండా మాసి, విడిపోయి తెగిపోడానికి సిద్ధంగా వున్నాయి.

అవి చక్రవర్తివని పోల్చుకోడానికామెకి ఎంతో సేపు పట్టలేదు.

గుండె పట్టేసినట్లయింది.

'కొన్ని శనుల్ని ఏమి చేసినా వదిలించుకోలేమా!' అని ఆమెకు ఏడుపొచ్చేసింది.

ప్రాణం బిగబెట్టుకుని లోపలికి అడుగులేసింది.

ఎదురుగా వున్న సోఫాలోనే కాలుమీద కాలేసుకుని ఒక చేత్తో చిత్రని మరో చేతిలో ఒక కాగితాన్ని పట్టుకుని కూర్చున్నాడు చక్రవర్తి.

అతని ఎదురుగా బలిపశువులా రాజేశ్వరి బిగుసుకుని కూర్చుని వుంది.

వరూధినిని చూస్తూనే "రండి మేం సాబ్! రండి! స్వాగతం" అన్నాడు చక్రవర్తి వ్యంగ్యంగా నవ్వుతూ.

వరూధిని కోపాన్ని, అసహ్యాన్ని అణచుకుని మెల్లిగా చిత్రని తీసుకోబోయింది.

"అహహా! తమకెందుకంత శ్రమ మేడమ్. తమరిప్పుడు కొత్తగా ప్రేమ డోలికల్లో ఉయ్యాలలూగుతున్నారు కదా! అలాంటప్పుడు ఈ పిల్ల భారం కదా మీకు. అందుకే నేను తీసుకెళ్ళాలని వచ్చాను." అన్నాడు చిత్రని వెనక్కులాక్కుంటూ.

అతని మొరటుతనానికి చిత్ర కెవ్వున ఏడ్చింది.

రాజేశ్వరి ఆందోళనగా చూసి "మధ్యలో పసిపిల్ల దాన్నేడిపించకు. ఇలా ఇవ్వు" అంది అసహనంగా.

"నువ్వు నోర్మూసుకో మైడియరత్తా. దీన్ని పూర్తిగా చెడగొట్టిందే నువ్వు. ఇదెవడితోనో ప్రేమాయణం నడపడానికి కారణమే నువ్వు. చాలా నెరజాణవి నువ్వు" అన్నాడు హేళనగా నవ్వుతూ.

ఆ వాతావరణం ఎంతో కంపరంగా, జుగుప్సగా వుంది వరూధినికి.

అలా బలిపశువులా నిలబడి చూస్తోంది. ఒక రకమైన నిస్సహాయతతో.

"ఈ ఉత్తరమేంటి మేడమ్. కొత్త ప్రియుడు కవిత్వమంతా ఒలకబోసి రాసాడు తమకు. చదవమంటారా!"

అప్పుడర్థమయ్యింది వరూధినికి హేమంత్ రాసిన ఉత్తరమని అది. చప్పున అసంకల్పితంగా లాక్కోబోయింది వరూధిని.

"ఆ!ఆ! తమరుండండి. అంత కంగారు దేనికి? మేం చదివి పెడతాం కదా!" అంటూ చిత్రని చంకలో నొక్కి పెట్టి ఉత్తరం చదవటం ప్రారంభించాడు చక్రవర్తి.

డియర్ వరూ!

పని వత్తిడిలో నీకు కాల్ చెయ్యలేకపోయాను. కనీసం నీకు నెంబర్ కూడా ఇవ్వలేకపోయాను.

కాని... నువ్వు గుర్తురాని క్షణం లేదు. అది నీకు తెలుసు. కోపమొచ్చిందా? నీకు కోపం రాదని తెలుసు. అంత సగటు ఆడదానివి కాదు నువ్వు.

వెళ్తూ వెళ్తూ అలా రాసేవేంటి, ఎందుకూ భయం? నా మీద నమ్మకం లేదా? లేక విధి మీదా! పిచ్చి ఆలోచనలు పెట్టుకోకు.

గడచినదంతా మరచిపో.

నీతో గడిపిన క్షణాలు గుర్తొస్తున్నాయి.

భీమిలి, కైలాసగిరి, యారాడ కొండలు నాకు కొత్త అందాలు సంతరించుకుని కనబడ్డాయి.

ఆ గాలినిండా ఒక కొత్త సువాసనలు.

ప్రేమైక భావన ఎంత మధురంగా వుంటుందో, ఒక మంచి సాహచర్యం ఎంత ఆనందాన్నిస్తుందో నాకర్థమైంది.

ఇంత సున్నితమైన అనుబంధాన్ని, అనురాగాన్ని కాలదన్నుకున్నవాడు దురదృష్టవంతుడు.

ఇంకా ఎన్నో చెప్పాలని వుంది.

త్వరలో వస్తాను.

చిత్ర జాగ్రత్త.

అమ్మగారికి నమస్కారాలు.

- నీ హేమంత్.

ఆ ఉత్తరాన్ని ఎంత వ్యంగ్యంగా చదవాలో అంత వ్యంగ్యంగానూ చదివాడు చక్రవర్తి రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు చేస్తూ.

వెంటనే వరూధిని వైపు గుచ్చి చూస్తూ "నువ్వు కూడా మన పెళ్ళయిన కొత్తలో ఇలాంటి పైత్యపు ఉత్తరమొకటి నాక్కూడా రాసినట్లు గుర్తు. వీడి తర్వాత ఇంకెవరూ?" అన్నాడు హేళనగా.

వరూధిని కోపాన్ని పట్టలేకపోతోంది.

పళ్ళతో అడుగు పెదవి కొరుకుతూ "ఆ ఉత్తరం ఇలా ఇవ్వు" అంది.

"హమ్మా! ఇది నా దగ్గరే వుంటుంది. నీక్కాబోయే మావగారు నీ సంగతి చెబితే నమ్మలేదు. వాడి కొడుకు బంగారవంట. వాడికి చూపించాలిగా. ఈ మలయ సమీరాల్ని, మధుర స్వప్నాల్ని" అని జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

వరూధిని నిరుత్తరాలయి నిలబడిపోయింది.

అంటే.. 'వీడు అక్కడిదాకా వెళ్ళిపోయాడా! కథ చాలా దూరమెళ్ళిపోయిందా!'

కళ్ళనిండా నీళ్ళు నిండిపోయాయి.

అలాగే తలుపుకి జేరబడింది నిస్తేజంగా.

"ఏంటీ? బెంగ పడుతున్నావా చిట్టీ, ఈ ఉత్తరం పంపకూడదనుకుంటే ఒక పదివేలు కొట్టు. లేదంటే ఆ రమేష్‌బాబుగాడికి అమ్మేస్తా! చెప్పు... భలే మంచి చౌక బేరమూ" అని రాగాలు తీసాడు చక్రవర్తి చిత్రని దింపి లేచి నిలబడి స్టెప్పులేస్తూ.

వరూధినికంతా అర్ధమయింది. బాక్‌గ్రౌండులో రమేష్‌బాబుండి ఆడిస్తున్నాడని.

ఒక అందమైన అనుభూతిని అలానే గుండెల్లో దాచుకోలేకపోతే మూడో వ్యక్తి చేరి ఆ అందాన్నెలా ఛిద్రం చేయగలరో. ఎంత అగాధాన్ని సృష్టించగలరో అర్ధమవుతూనే వుంది.

హేమంత్ రాసిన ఆ అందమైన పువ్వుల్లాంటి అక్షరాలు వీళ్ళ నోళ్ళలో పడి నలిగిపోతుంటే భరించలేక మెళ్ళో గొలుసు తీసి యిస్తూ "ఇది పదివేలు దాటే వుంటుంది. ఆ ఉత్తరమిలా ఇవ్వు" అంది శాంతంగా.

చక్రవర్తి చప్పున గొలుసు లాక్కుని గాలిలో ఆడించి చూస్తూ "బంగారవేనా?" అన్నాడు హేళనగా.

వరూధిని జవాబు చెప్పకుండా "లెటరివ్వు" అంది.

"అబ్బా! ఆశ. ముందిది బంగారమో కాదో కనుక్కోవాలి కదా!" అన్నాడు వంకరగా నవ్వుతూ.

వరూధినితోపాటు రాజేశ్వరికూడా నిరుత్తరాలయి చూసింది అతని చేష్టకి.

"చూడు, ఈ లెటర్ నీకేం ఉపయోగపడుతుంది డార్లింగ్. మహా అయితే మరో పదిసార్లు చదువుకుంటావ్. ఇది నాకయితే కేష్ తెచ్చిపెడుతుంది. ఇక్కడ గొలుసు. అక్కడ కేష్ .. వస్తున్నా రమేష్ కమింగ్" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు చక్రవర్తి గొలుసుని గిరగిరా తిప్పుతూ.

అతను వెళ్ళినవేపే చూస్తూ కుర్చీలో కూలబడింది వరూధిని భావరహితంగా.

"వరూ అతనేం ఉపద్రవం తెస్తాడో - ఆ రమేష్ గాడితో కూడా వీడికి ఫ్రెండ్షిప్పుందా" అంది రాజేశ్వరి వేదనగా.

వరూధిని నిర్లిప్తంగా తల్లివైపు చూసింది.

"నీ కూతురు చాలా అదృష్టవంతురాలమ్మా. ఒక బ్రతుకుని నాశనం చెయ్యడానికి అకారణంగా ఎంతమంది చేతులు కలుపుతున్నారో చూడు." అంది.

రాజేశ్వరి బదులుగా కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

"అలా అనకు వరూ"

"ఫర్వాలేదు. నాకోసం కాదు. ఆ హేమంత్ చాలా అమాయకుడు. అతనికెలాంటి అపకారం తలపెడతారో అని భయంగా వుంది. నాకిది అలవాటే. ఏదో జరుగుతుందని నమ్మకం లేదెప్పుడూ" అంది వరూధిని.

రాజేశ్వరి మాట్లాడలేకపోయింది.

"లే అమ్మా. లే. చిత్ర సంగతి చూడు" అంది వరూధిని తల్లిని హెచ్చరించి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోతూ.

అక్కడ ఆమె మౌనంగా తన బాధని కన్నీటి రూపంలోకి తర్జుమా చేసుకుంటుందని తెలిసిన రాజేశ్వరి మౌనంగా బిడ్డనెత్తుకుని కదిలింది అక్కణ్ణుంచి.

రమేష్‌కి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు చక్రవర్తి బార్‌లో నడుం క్రిందకి జార్చి విలాసంగా చేతిలోని ఉత్తరాన్ని కదిలిస్తూ.

రమేష్ అసహనంగా చక్రవర్తి కేసి చూస్తున్నాడు.

"ఇప్పుడేవంటావ్?" అన్నాడు చివరికి రమేష్.

"ఒక పది కొట్టు. ఉత్తరం ఇస్తా. ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి?" అన్నాడు మందు తాగుతూ.

"మళ్ళీ పదా! మొన్ననేగా వైజాగ్‌కి పది పంపాను. ఏం చేసుకొచ్చావ్?" అన్నాడు రమేష్ కోపంగా.

"హలో మైడియర్ సార్. ఇది ఉత్తరమనుకుంటున్నావా. అణుబాంబు. ఇది గాని ఆ సుందరంగాడి కోర్టులో పడాలీ... ఇక చూస్కో, ఎంత విస్ఫోటన జరుగుతుందో. ఆ హేమంత్‌గాడి పిలక వాడి బాబుకి చిక్కుతుంది. వాడంటే ఏంటనుకుంటున్నావ్? చూడ్డానికి ఆర్నెల్లగా ఆహారం లేని వాడిలా వుంటాడు పీనుగ. చర్మం వలవకుండానే ఎముకుల్ని లెక్కెట్టొచ్చు. కానీ వాడి పొగరుందే. అమ్మో.. వాడసాధ్యుడు. వాడికి తెలిస్తే వీళ్ళ పెళ్ళి భస్తే జరగనివ్వడు. ఇక వరూధిని బతుకు చింతపల్లి సంతే" అన్నాడు చక్రవర్తి విలాసంగా నవ్వుతూ.

ఆ ఉత్తరాన్ని చేజిక్కించుకోవాలని చాలా ఆదుర్దాగా వుంది రమేష్‌కి. హేమంత్ మీద వరూధిని మీద అతని కసి అలాంటిది.

కాని తాను ఏమాత్రం ఆత్రం చూపినా ఈ తాగుబోతు వెధవ రేటు పెంచేస్తాడు. తను తినీ తినక సంపాదించిన సంపాదనని తనెదుటే మందుగా మార్చి నిముషాల్లో పీల్చేస్తాడు.

అందుకే ఆలోచిస్తూ తన గ్లాసులోని మందుని తాగీ తాగనట్లు సిప్ చేస్తున్నాడు.

"సరే - నువ్వే వుంచుకో. వాళ్ళేమయితే నాకెందుకు" అన్నాడు నిర్లక్ష్యాన్ని నటిస్తూ.

బదులుగా చక్రవర్తి పకపకా నవ్వాడు.

బార్‌లో చాలామంది వెనక్కి తిరిగి చూశారు.

"ఏవీ ఇంట్రస్టు లేనట్లు భలే నటిస్తున్నావే. అదేమో నా పెళ్ళాం. వీడేమో ఎవరో కోన్‌కిస్కాగాడు. మధ్యలో ఇంత ఇంట్రస్టు చూపించి ఇంత ఖర్చుపెట్టావంటే.. ఊరికే అని నేననుకుంటానని నువ్వనుకుంటున్నావా? దాని మీద నీ కన్నుంది. కసంతా దానిమీదే అదే కదా నీ బాధ."

రమేష్ అతన్నలానే చూస్తున్నాడు.

"వీడికి మెదడుంది. మనసులేదు" అనుకున్నాడు మనసులో.

"నువ్వేం ఆలోచిస్తున్నావో నాకు తెలుసు బ్రదర్. తాగుబోతయినా వీడు అఖండుడనేగా. అవును. నేను చాలా ఇంటలిజెంట్‌ని. మెరిట్‌లో పాసయ్యాను. ఏదో ఖర్మకాలి ఇలా నిన్నూ నిన్నూ అడుక్కుంటున్నాను. నా పెళ్ళాం గురించి నాకేం సెంటిమెంటు లేదు.

అదెవడితో తిరిగితే నాకేంటి? నాకు డబ్బుకావాలి. అది దాని దగ్గరుంది. నువ్వు నాకు కొన్ని లూప్‌హోల్స్ ఇచ్చావ్. వాటితో నేను దాన్ని బ్లాక్‌మెయిల్ చేస్తున్నా. అంతే. ఇప్పుడు చెప్పు నీకీ లెటర్ కావాలో వద్దో!" ఈసారి చక్రవర్తి మాటల్లో అసహనం తొంగిచూసింది.

"మరీ ఎక్కువ చెబుతున్నావ్" అన్నాడు నసుగుతూ.

"నువ్వు ఒక రోజులో సంపాదించిన దాంట్లో సగం కూడా లేదు. నీ పేరు చెబితే ఆఫీసులో అటెండర్స్ కూడా 'థూ' అని వూస్తున్నారు. అంత పేరుంది నీకు. అసలీ ఉత్తరం ఖరీదు పాతిక. ఎందుకులే ఏడుస్తావని పది చెప్పా. వస్తా" అంటూ తూలుతూ పైకి లేచాడు చక్రవర్తి.

"సరే! సరే! ఆగు" అంటూ జేబులోంచి పదివేలు తీసిచ్చాడు రమేష్ అయిష్టంగానే.

చక్రవర్తి డబ్బందుకుని కళ్ళకద్దుకుని "వస్తా" అంటూ పైకి లేచాడు మళ్ళీ.

"ఉత్తరం" కంగారు పడుతూ అడిగాడు రమేష్.

"ఇదిగో నాలిగ్గీసుకో" అంటూ ఉత్తరాన్ని అతని మీదకి విసిరి వెళ్ళిపోయాడు చక్రవర్తి.

రామలక్ష్మి ఫోనొచ్చిందని చెప్పగానే గబగబా పరిగెత్తింది సరోజని.

అవతల హేమంత్.

"ఆంటీ"

"అవున్రా, వెళ్ళిన ఇన్నాళ్ళకా ఫోను. ఇవతల కొంపలంటుకు పోతున్నాయి తెలుసా?"

"ఏం జరిగిందాంటీ?"

"ఇంకా ఏం జరగాలి? ఆ ముదనష్టపోడు మీతోపాటే ఇక్కడకొచ్చాడు. వచ్చి మీ ఇంటికెళ్ళి నానా వాగుడూ వాగాడు" అంది సరోజని రొప్పుతూ.

"ఎవరూ?" అనడిగాడు హేమంత్ అయోమయంగా.

"ఇంకెవరూ? నా నోటితో అలా అనడానికి యిష్టంలేక చెప్పలేకపోతున్నా. వాడేరా. వాడి పేరు. అదే చక్రవర్తి. మీ యింటికెళ్ళి వాడి పెళ్ళాన్ని నువ్వు లేపుకొచ్చావని నానా వాగుడూ వాగాడు."

ఆ మాటలు విని హతాశుడయిపోయాడు హేమంత్.

"ఏంటాంటీ, ఇదంతా నిజమా?" అన్నాడు కంగారుగా.

"అవున్రా, నీ బాబు ఇదంతా విని ఆసులో కండెలా శివాడుతుంటే నేనే సర్ది చెప్పి వాణ్ణి సాగనంపాను. మీ నాన్న శాంతించాడు ప్రస్తుతానికి. నీమీద అతనికున్న నమ్మకం అలాంటిది. ప్రేమించడం రాని సచ్చు సన్నాసివని. అమ్మా, అక్కా తప్పా ఆడ మొహం చూడని వెర్రి వెధవ్వని."

"అయ్యో!"

"అయ్యో కుయ్యో కాదు. వాడు వెళ్ళి వరూధిన్ని ఏ విధంగా ఏడిపిస్తున్నాడో అని భయంగా ఉంది నాకు. అసలు దీనికంతటి కారణం నువ్వే. ముందాలోచన లేకుండా ఏకంగా ఈ వూరికే తీసుకొచ్చావు నువ్వు. ఇంతకీ ఆ పిల్లకి ఫోను చేసావా.. ఏ సంగతీ కనుక్కున్నావా?" అంది సరోజని నిష్ఠూరంగా.

"లేదాంటీ, ఈ ఆఫీసు పని చాలా హెవీగా వుంది. కుదరలేదు. మొన్న లెటరొకటి రాశాను" అన్నాడు హేమంత్ ఆందోళనగా.

"ఆఫీసు పనీ, గాడిదగుడ్డూ అంటే అక్కడా పిల్ల బతుకు బుగ్గయిపోతుంది. వీలైనంత తొందర్లో ఆ పిల్లని రిజిస్టరు పెళ్ళి చేసుకుని తీసుకుపో. లేకపోతే ఏం జరుగుతుందో నాకు ఊహకందటంలేదురా ఏమంతూ. వెంటనే ముందు ఫోను చెయ్యి" అంది సరోజని రొప్పుతూ.

"సరే ఆంటీ వర్రీ అవ్వకు. నేను చూసుకుంటాను" అని రిసీవర్ క్రెడిల్ చేశాడు హేమంత్.

సరోజని ఆయాసంగా అక్కడే కూలబడితే గ్లాసుతో కాఫీ తీసుకొచ్చి యిచ్చింది రామలక్ష్మి.

"ఏం జరిగింది అక్కా?" అంది రామలక్ష్మి పక్కన కూర్చుంటూ. జరిగిందంతా చిన్నగా చెప్పింది సరోజని.

"అయ్యో, ముక్కుపచ్చలారని కుర్రాడు. మన కళ్ళెదుట పెరిగాడు. ఏం జరుగుద్దో ఏంటో" అంది రామలక్ష్మి విచారంగా.

"వాడి ముక్కు ఏ పచ్చరంగులో వుంటే ఏంటిగాని? అవతలా పిల్ల అసలే పుట్టెడు కష్టాల్లో వుంది. ఇప్పుడీ పీనుగకి తెలిస్తే ఎంత రాద్ధాంతం చేస్తాడో రావుడూ. చచ్చేలా వున్నా జీళ్ళపాకంలా సాగిపోతున్నాడు. వాడికి ఏ ప్రేమా బంధాలూ లేవు. ఎప్పుడూ ఆ మేడ రంధే వాడి మేడలో సమాధులు కట్టా!" అని తిట్టిపోసింది సరోజని.

ఆ క్షణం ఏ నోటితో సరోజని ఉక్రోషం వెళ్ళగక్కిందోగాని ఆ మేడ చివరికి దానికే ఆలవాలమయింది భవిష్యత్తులో.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments